

ПРЕС КЛИПИНГ

5.октобар 2011.

НАСЛОВИ

- Мала и средња предузећа у губитку; (стр.2)
- Бенефицирана занимања: Балетани као рудари; (стр.2)
- Шошкић: У дуговима смо до гуше; (стр.4)
- Бајец: Влада крива за лошу ситуацију; (стр.5)
- Дрзак предлог ће бити размотрен; (стр.6)
- Неком мајка а неком маћеха; (стр.7)
- Рад на црно све црњи и смртоноснији; (стр.9)
- Хоће гладни да легну на пругу; (стр.10)
- Радници “Бачкапута” спремни да блокирају зграду Владе Србије; (стр.11)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:347777-Mala-i-srednja-preduzeca-u-gubitku>

Мала и средња предузећа у губитку

Д. И. К.

Мала и средња предузећа су најбројнија у Србији, у њима ради две трећине укупног броја запослених, а имају највећих проблема у проналажењу новца за финансирање

МАЛА и средња предузећа су најбројнија у Србији, у њима ради две трећине укупног броја запослених, а имају највећих проблема у проналажењу новца за финансирање. Овај проблем нарочито је изражен од 2008. године, па су сада и многе мале фирме које су пословале уз добит, убележиле губитак, управо због презадужености.

- Суштински проблеми пословања малих и средњих предузећа у Србији је приступ јефтним изворима финансирања - тврди министар економије Небојша Ђирић. - Највеће проблеме имају почетници и иновативне фирме.

Верица Калановић, потпредседница српске владе додала је да је да тај стуб привреде прилично рањив и осетљив, и да захтева посебну пажњу.

- Мала и средња предузећа у обезбеђивању финансијских средстава суочавају се са бројним тешкоћама као што су високе камате, кратки рокови отплате, гаранције и дуге и компликоване процедуре - наводи Калановићева.

Финансијски извештаји за овај део привреде ни мало нису ружичасти. Укупна српска привреда остварила је годишњи губитак од 89,7 милијарди динара. Предузећа средње величине ипак су успела да смање свој негативан резултат, па сада имају најмање учешће у укупним губицима на нивоу привреде, у износу од 11 одсто.

Када је реч о врсти делатности, и даље се већина предузећа у Србији, укључујући и мала и средња, бави пружањем услуга, и то највише у области трговине. Производње је све мање.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:347804-Beneficirana-zanimanja-Baletani-kao-rudari>

Бенефицирана занимања: Балетани као рудари

Б. СТЈЕЉА

Разматра се проширивање листе бенефицираних занимања. Додатни стаж траже службе за борбу против криминала

ЗАПОСЛЕНИ у државним службама који раде на сузбијању организованог криминала, корупције, али и судије и тужиоци у поступцима за ратне злочине могли би да зараде бенефицирани стаж, уколико им захтев одобри Влада Србије. Тако би списак од 155.000 пензионера са бенефицираним радним стажом, колико их је на списку Фонда ПИО, већ до краја године могао да буде продужен.

- Тужилаштво је тражило од Фонда ПИО да се изјасни да ли је могуће да се одређеним занимањима призна бенефицирани радни стаж, али смо ми захтев послали Министарству рада и социјалне политике. Они су нам одговорили да закон, бар за сада, то не предвиђа - објашњава Владимир Станковић, директор Сектора за остваривање права из ПИО. - У важећим прописима су таксативно побројани они који имају право на стаж са увећаним трајањем, попут радника БИА, полицијских службеника и осталих који се баве изричито опасним пословима. А, уколико би се донела одлука да се убудуће призна бенефицирани стаж и судијама и тужиоцима, морао би да се измени закон.

Када ће то бити завршено, међутим, ни у Управном одбору Фонда ПИО, ни у самом министарству, не желе да прогнозирају. А истовремено, како наглашавају представници синдиката и послодавца у УО Фонда, у актуелној реформи ће се ревидирати и занимања која већ имају право на бенефиције јер је, према оцени стручњака из ММФ, скраћивање ове листе увршћено у приоритетне задатке реформе.

А, према важећем правилнику, на пословима где се 12 месеци рачуна као 14, уписани су фарбари у производњи вагона, заповедници бродова, ватрогасци, димничари... У случајевима где се 12 месеци рачуна као 15 увршћени су оперски певачи, запослени у здравственим установама који раде на радиологији, лекари у хитној помоћи који раде на терену... На пословима где се 12 месеци рачуна као 16, раде чувари затвора, машиновође, контролори лета, дувачи стакла... За најтеже послове 12 месеци се рачуна као 18, и ту спадају рудари, копачи угља, балетски плесачи, рониоци, пилоти, наставници падобранства, као и радници МУП, БИА...

РИЗИЦИ РАДА ПОСТАЈУ СВЕ МАЊИ

ПРАВИЛНИК је, потврђују у Фонду ПИО, подложен променама, па ће се тако нека занимања брисати, а друга додавати.

- Услови рада се мењају, па ни послови који су некада важили за ризичне, данас то нису - објашњавају у Фонду. - Последње ревидирање листе било је у прошлој години када је бенефицирани стаж признат појединим радницима "Колубаре".

Шошкић: У дуговима смо до гуше

С. С. Р.

Гувернер НБС поручио да су нам дуговања порасла на 45 одсто БДП и да морамо бити обазриви са јавним дугом. Највећи проблем Србије је незапосленост

МОРАМО да будемо обазриви са јавним дугом, јер смо дошли до највишег нивоа који можемо да поднесемо. Он износи 45 одсто БДП. Највећи проблем Србије је незапосленост, који може бити решен једино повећањем економске активности, што ће довести до раста БДП. Иностране гринфилд инвестиције нису на задовољавајућем нивоу и морамо више да радимо на њиховом привлачењу.

Овим сумирањем економске ситуације, али и прогнозама и упозорењима гувернера Дејана Шошкића у уторак је отворен други и последњи дан Економског самита Србије и ЕУ - изгледи и изазови.

Шеф мисије ММФ у Србији Богдан Лисоволик рекао је да је наша земља сада боље припремљена за суочавање са новим таласом кризе него 2008. године.

Економски саветник премијера Мирка Цветковића Јуриј Бајец објаснио је у уторак да је Србији потребан привредни раст од четири до пет одсто БДП годишње.

ПРАЗНА СЕЛА - Стање у српском аграру изразито је тешко, има много неискоришћеног и необрађеног земљишта, села се празне и у њима остаје само старије становништво, а продуктивност по хектару је врло ниска - оценио је тренутно стање у пољопривреди Слободан Петровић, генерални менаџер у „Дењуб фондсу“.

- Велику одговорност за привредни раст сноси Влада Србије, која споро и неефикасно реагује. Спори раст није резултат само економске кризе, већ и рада Владе Србије која не сме да предузме одговарајуће мере, јер су неке од њих политички ризичне.

Привредници углавном су били једногласни у оцени да је неопходно повећати учешће аграрног у републичком буџету на најмање пет одсто, као и увећати субвенције.

- Повећање аграрног буџета би унапредило ефикасност пољопривредне производње и повећање приноса, што би се позитивно одразило и на извоз - рекао је у уторак председник „МК групе“ Миодраг Костић. - Хитно треба приватизовати постојеће државне комбинате, пропале фирме и фирме у ликвидацији.

Потпредседница „Делта холдинга“, Јелена Крстовић, изнела је искуства своје компаније и нагласила да држава треба да ради на укрупњавању земљишног поседа.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/281158/Bajec-Vlada-kriva-za-losu-situaciju>

Бајец: Влада крива за лошу ситуацију

Д. Н.

Влада због инерције и неефикасности сноси велику одговорност за лошу економску ситуацију, оценио је на 11. економском самиту др Јуриј Бајец, економски саветник премијера.

Спори раст привреде није резултат само кризе, указао је он, већ и спорог рада Владе која не сме да предузме одговарајуће мере, пошто су неке од њих политички непопуларне.

- Влада је суочена са два проблема: први је споро и неефикасно реаговање на ситуацију, а други је то што се многи плаше да уведу промене, које би биле добре за привреду. Многи у државном сектору се тога плаше, јер се боје губитка радних места и утицаја. Изражен је и проблем корупције - каже Бајец.

Велики проблем је и незапосленост. Али, да би обезбедила повећање стопе запослености и раст плата, Србији је потребан привредни раст од четири до пет одсто БДП годишње.

- Привредни раст од два до три одсто није довољан - упозорио је Бајец. Управо толико је и предвиђен раст у овој, односно идућој години.

Влада, ипак, успева, како је указао, да задржи правац ка ЕУ, али губи време јер не покушава да реши ниједан постојећи проблем. Она не ради на стратешким питањима развоја већ се све решава увођењем мера, каже Бајец и истиче да упркос томе што је власт предузела низ краткорочних решења за помоћ привреди, то није довољно.

- Ако не ова влада, али прва наредна ће морати да реши горућа питања, сређивање пензијског система, уређење јавног сектора, питање сиве економије и проблем непостојања конкуренције. Нова влада ће морати да се бави и питањем великих расхода за здравствени и образовни систем који не даје очекиване резултате, али и да решава проблем сиве економије и конкурентности - упозорио је он.

Фиксни курс само трошак

Учесници панела разматрали су и да ли Србија треба да има фиксни курс. За Јурија Бајеца, фиксни курс би створио додатне проблеме али и трошкове, а утицао би и на смањење девизних резерви, што би узроковало раст инфлације. Богдан Лисоволик, шеф мисије Међународног монетарног фонда у Београду, указао је да је ММФ расположен за све врсте решења, али да је прво потребно да се створе одговарајући

предуслови, у које спада и решење питање буџетског дефицита.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/drzak_predlog_ce_biti_razmotren.4.html?news_id=225103

Влада Србије нема разумевања за захтеве Уније послодаваца

Дрзак предлог ће бити размотрен

Аутор: А. Милошевић

Београд - Предлог Уније послодаваца Србије да држава укине плаћање ПДВ-а унапред, због којег су, како тврде, многе фирме отишле у стечај, ударио је у зид пред Владом Србије. Како сазнаје Данас од високопозиционираног извора у једном од економских министарстава, у Влади овај предлог скоро да сматрају дрским, јер „ПДВ, као порески облик уопште не функционише на такав начин“.

Владу је нарочито погодило то што се висока неликвидност везује за државна дуговањима према привреди, што је и основни разлог због којег Унија послодаваца захтева да се укине плаћање ПДВ-а унапред и да се уведе плаћање по реализацији. Наиме, компаније су дужне да ПДВ на сву робу плате редовно, месечно или тромесечно, без обзира да ли су ту робу продале, односно без обзира на то да ли им је за ту робу плаћено. Због тога што су нарочито од доласка кризе, рокови за плаћање у Србији драстично продужени и сад износе и по четири месеца, при чему држава, односно јавна предузећа и локалне самоуправе чине велики део дужника који креирају ову неликвидност, привредници сматрају неправедним да морају да плате ПДВ држави за робу коју су испоручили тој истој држави, а за коју им она није платила.

Међутим, наш саговорник одбија овакву аргументацију.

- Ко им дугује? Република и локална самоуправа нису исто. Хтели су децентрализацију, а сада се буне. Највећи део дугова потиче од локалне самоуправе - тврди наш саговорник, који се не слаже са аргументом да је привредницима све једно који ниво власти ствара највише дугова, јер је у сваком случају у питању јавни сектор, због чега би република требало да предузме мере како би се проблем решио.

Чак и у тој варијанти, наш извор не сматра да је промена начина наплате ПДВ-а адекватан одговор.

- Није уобичајена пракса да се ПДВ плаћа по реализацији. Нисмо ми криви због тога што су привредници закључивали уговоре са роком плаћања од 270 дана. Уосталом, за промену плаћања ПДВ-а се највише залажу увозници, док извозници немају тај проблем. ПДВ није порески облик који смо ми измислили, он функционише овако како је сада установљено, а

промена коју траже у Унији послодаваца није у складу са европском нормативом - смата наш извор.

Према његовим речима, званичан став је да ће предлог Уније бити „узет у озбиљно разматрање“, али из свега јасно проистиче да у кабинету премијера Мирка Цветковића нема спремности да се привредницима изађе у сусрет по овом питању.

У Унији послодаваца Србије кажу да је међу онима који су били принуђени да затворе фирме, чак 34,5 одсто њих као разлог навело обавезу плаћања ПДВ-а унапред.

У овој организацији су израчунали да то значи да је у периоду од 2008. до 2010. године чак 13.000 предузећа морало да стави катанац због немогућности да плате порез пре него што су добили новац за обављене услуге и продату робу, односно да је због плаћања ПДВ-а унапред посао изгубило 106.600 људи, ако се рачун изведе према просечном броју запослених по предузећу, који износи нешто више од осам.

У Унији сматрају да је због актуелног режима наплате ПДВ-а угрожено додатних 100 до 150 хиљада радних места, с обзиром на количину неликвидности у систему.

Влада Србије би у наредним данима требало да донесе уредбу којом ће ограничити рок за плаћање државе према привреди на максимално 60 дана. То је у складу са европским нормама, које важе у многим земљама ЕУ, али питање је колики ће бити опсег уредбе. Наш извор напомиње да ће се одлука о ограничењу дуговања највише фокусирати на дугове администрације, а да је питање да ли ће њоме и у којој мери бити обухваћени и остали субјекти у јавном сектору, односно јавна и комунална предузећа и локалне самоуправе.

Уколико се одлука буде односила само на администрацију, јасно је да ће њени ефекти на побољшање стања у привреди бити маргинални.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/nekom_majka_a_nekom_maceha_4.html?news_id=225112

Држава преузима дугове само неких од бројних јавних предузећа у Србији

Неком мајка а неком маћеха

Аутор: Г. Влаовић

Београд - Критеријуми по којима се држава определила да враћа дугове само неких уместо свих јавних предузећа нису баш сасвим јасни и транспарентни, закључак је саговорника Данаса са којима смо разговарали на ту тему.

Наиме, Влада Србије је недавно усвојила предлог закона којим се прописује да држава враћа дуг више јавних предузећа и установа која су подигла кредите од страних банака, у укупном износу од 654,8 милиона евра, 590,4 милиона долара и 627.341 швајцарских франака. Тако ће држава уместо Железница Србије Влада враћати кредит од 181,8 милиона евра и 15,1 милиона долара, док су Путеви Србије ослобођени обавезе да врате дуг од 464,8 милиона евра и 43,3 милиона долара. Влада ће, уместо Клиничког центра Србије у Београду, иностраним

повериоцима вратити кредит од 3,1 милион евра и дуг земунске болнице од 1,9 милиона евра. Држава ће вратити и кредит Радио Југославије од 3,1 милиона евра и 627.341 швајцарских франака, Фонда за развој Србије од 320.943 долара и Грађевинског факултета у Суботици од 235.243 долара. Образлажући своју одлуку Влада Србије је навела да држава већ дужи период сервисира обавезе тих предузећа, јер она својим пословањем не могу обезбедити средства за враћање кредита.

Оно што је интересантно за анализу је чињеница да се држава одлучила за помоћ неким јавним предузећима који су дужници али се рецимо није одлучила за ту врсту подршке када је реч о другим јавним предузећима суоченим са истим проблемом. Примера ради Електропривреда Србије којој је зарад чувања социјалног мира није дозвољена економска цена електричне енергије или Србијагас чија набавна цена гаса није у складу са продајном такође имају губитке настале задуживањем. А задужују се због ниске продајне цене свог производа. Поставља се питање како Влада одређује критеријуме кога помоћи а кога не. Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката, која окупља велики број синдиката јавних предузећа, истиче да је конкретан случај још један пример да у Србији не постоји социјални дијалог. - Не сматрам да је спорно да држава помаже предузећа у којима је власник. Међутим, критеријуми због чега је то тако морају да буду транспарентни и о њима морају да буду и консултовани и обавештени синдикати. То се овога пута није десило и тиме смо ми синдикални активисти доведени у тежак положај. С обзиром да се држава селективно одлучила за подршку неким предузећима они који раде у фирмама које нису добиле ту врсту помоћи могу да помисле да су дискриминисани. Рецимо, мени са таквом примедбом може да се обрати радник из Поште Србије, зашто његова фирма није добила помоћ а добиле су Железница Србије. Наш генерални став је да држава не треба да раздваја јавна предузећа и да треба да помаже свима кад је то год могуће. Са друге стране, то не значи да је овог пута поступила погрешно. Али је грешка што о тим стварима није разговарала са синдикатима. Проблем је што синдикати нису обавештени о критеријумима државе а да јесмо могли би смо сагледамо ствар реално и објаснимо радницима ситуацију - каже наш саговорник.

Економски аналитичар Бранко Павловић, истиче да држава катастрофално управља државним предузећима и установама. - Заиста није примерено да грађани Србије плаћају данак лошем руковођењу јавних предузећа од стране људи које поставља власт. Одлуком да Влада враћа дугове неких јавних предузећа омогућава се наставак те накарадне политике. То је сасвим погрешно. Ако се поставља питање, по којим критеријумима држава одлучује ком предузећу ће помоћи и вратити кредите уместо њега а коме не онда могу да констатујем да не видим који су то критеријуми. Допуштам могућност да је реч о неким партијским критеријумима и да се зато неким предузећима држава помаже а неким не - истиче Павловић. Горан Николић, економиста Центра за нову политику наглашава да се Влада Србије одлучила за овакав потез јер она већ враћа дугове тих предузећа. - Једноставно ради се о фирмама које немају новца да врате кредите. Држава се зато одлучила да то учини уместо њих. По којим је критеријумима ситуација сагледавана не знам али претпостављам да су изабрана предузећа за која је утврђено да не могу никако вратити кредите осим ако их држава не помогне на овај начин - закључује наш саговорник.

Рад на црно све црњи и смртоноснији

Ако инспекција неће или не може да види градилиште на коме раде људи на црно и то без икаквих права и за бедне наднице, како ће онда контролисати да ли се поштује

безбедност на раду? Никако. И управо је овде одговор како је могуће да усред главног града ове државе четворицу радника прогута земља. Приче о шлемовима, потпорним зидовима и свакојаким другим објашњењима за трагедију су у оваквим случајевима потпуни промашај и својеврсни безобразлук. Онај ко запошљава људе на црно и плаћа их хиљаду динара дневно тај сигурно нема ни намеру да поштује ни закон о раду ни о безбедности... ма ништа.

Трагедија четвоприце радника само је у ствари врх леденог брега обеспарављености наших радника и потпуне небриге и државе и синдиката за основна радничка али и људска права. Годинама се указује на епитемију рада на црно али се све обично сводило на одговор да је боље да људи имају било какве плате него никакве. Међутим, тек је повремена погибија неког несретног зидара у Београду или Новом Саду покретала приче о радничким правима, али се обично све сводило на тезу да инспекција треба да боље контролише како се поштује безбедност на раду. Шлемов и потпорни зидови јесу важни али они долазе тек на крају. Пре тога мора да постоји држава и инспекције, а њих канда овде нема.

Колике су размере црнила у Србији сви знају али нико ништа озбиљно не предузима или се пак све врти у круг и то од инспектора до судова и назад.

Према процена Привредне комере стално или повремено у Србији на црно ради милион људи . У сивој економији је више од трећине БДП-а или 10 милијарди евра.

Грађевинарство у Србији никада није било у тежој и неизвеснијој ситуацији - упозорили су безброј пута и радници и синдикалци. Према званичним подацима у грађевинској индустрији Србије тренутно је запослено око 120.000 радника, али на црно ради још најмање њих 30.000. Што је криза већа тако расте и небрига власника фирми падају ионако бедне наднице, а расте и број несреће те смо кулминацију имали недавно у Земуну.

Апсурд је да казне за правна лица која запошљавају раднике на црно нису мале и износе од 800.000 до милион динара. За предузетнике закон предвиђа казну од 400.000 до 500.000 динара, а за одговорно лице у предузећу 40.000 до 50.000 динара. Због спорости судства и застаревања, међутим, већина прекршајних поступака никада се не оконча. Прекршајни поступци дуго трају и често апсолутно застаревају. Такође, догађа се да прекршајни судови преквалификују прекршаје, чији су резултат новчане казне испод сваког минимума или изрицање опомене.

Све у свему радници који морају да раде на црно губе много, а држава због неплаћених пореза и доприносе вероватно негде око 200 милиона евра годишње. Радници су принуђени да за бедне наднице раде десетак сати дневно, не могу да рачунају на пензије ни на здравствено осигурање уколико се повреде на раду, а и остала права су им ускраћена. Инспектора је премало, судови су преспори, а решење се чека.

Д. Урошевић

Љајић: Све теже и теже

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изјавио је јуче у Новом Саду да у Србији рад на црно узима све више маха, а борба против те нежељене појаве постаје све тежа. Према његовим речима, наша правна регулатива у тој области је добра и сагласна европским нормама, сем што би, како је истакао, требало поштрити казнене мере. Љајић је указао да су инспектори рада појачали своје присуство на терену, да је у протеклом периоду поднето 5.561 решење против послодаваца, али да је само 12 одсто тих пријава имало судски епилог. „Потребно је модернизовати Инспекторат рада, још више поштрити контролу градилишта и других радних места, више сарађивати са самим послодавцима и синдикатима на проналажењу оптималних решења и повећати казне како се рад на црно не би исплатио”, закључио је министар.

Правда

<http://www.pravda.rs/2011/10/03/hoce-gladni-da-legnu-na-prugu/>

Хоће гладни да легну на пругу

СТАРА МОРАВИЦА – Једина фирма која производи газу и санитарски материјал у Србији, “Митекс“ из Старе Моравице у генералном је штрајку од 20. септембра. Око 55 радника, преосталих од неколико стотина запослених из претходне деценије, одлучило се на овај корак, јер нису добили последњих седам зарада, не знају ни када им је последњи пут уплаћено социјално осигурање, нити како ће да преживе све што их је снашло.

Стево Ђурђевић, председник Самосталног синдиката “Митекса“, каже да је формиран Штрајкачки одбор и да су испоставили захтеве око исплате зарада, и тиме условили почетак рада, али да нико није реаговао.

Предузеће је приватизовано 2005. године, а већински власник капитала је новосадско предузеће “Ју бизнис“.

- Они нас снабдевају сировинама, продају робу и кроје политику. Било је и раније проблема, али ове године од фебруара нисмо добили ниједну плату нити су уплаћени доприноси. Радници немају излаза, у кући немамо ни 50 динара, а по двоје и троје одрасле деце у неким је породицама. Иако је и држава власник дела капитала, нико нам се не обраћа, све се сломило на радницима. Минималац примамо на папиру, а мимо папира и мање од тога. Двадесетак запослених је само отишло, а ми излаза немамо, него да легнемо на пругу – каже Ђурђевић.

Он наводи да су обраћали и Синдикату у Бачкој Тополи, јер је 55 људи доведено до очаја, али да одговор нису добили ни од Атиле Бабија из општинске централе, нити од директора предузећа Николе Борковића.

- Власници не реагују на молбе и захтеве. Кажу, или радиш, или не радиш. У кући имам 50 динара, а код куће нити доручкујем, нити вечерам. У предузећу је слика још гора, неки понесу кору хлеба од куће, а други немају ни толико. Они који доручкују крију се других радника, јер их је срамота што једу – каже Ђурђевић.

Застареле машине и нестацица репроматеријала довела је предузеће до колапса, а запослени не знају коме да се обрате.

- Горе нам је можда него људима на Косову. Само струју још имамо, све остало је искључено. Син ми је студент треће године, морам да га испишем. Други син има 16 година, у фирми радимо и супруга и ја, а по члану домаћинства до сада смо имали 1.600 динара. Сада нема ни толико. Дошло је до тога да или децу да испишем из школе или да се убијем – каже Ђурђевић и истиче да ништа није боље стање ни за осталих 200 душа ових радничких породица

Радници криве и државу која не предузима ништа, као ни послодавац са којим је Штрајкачки одбор ступио у контакт.

- Послали смо захтеве Ненаду Рончевићу, већинском власнику, али решење нико не нуди. Као да ником не требају компоненте прве помоћи, газе и остали санитарски материјал. Ако је држава власник 40 одсто капитала, рачунајући и акције малих акционара, не знамо зашто не реши катастрофално стање. Одустати од генералног штрајка нећемо, а не преостаје нам друго осим да радикализујемо и тај генерални протест на најгори могући начин. Гладни смо и овако, па ћемо се бар глађу борити против неправде – каже Ђурђевић.

Н. Харминц

Од извозника до губиташа

Рачун “Митекса“ је блокиран последњих дана за близу 12 милиона динара. Фабрика је после приватизације, током једне године произвела више од милион метара газе и 120.000 метара тетра-платна за пелене. Уз пласман пелена у Италију и Немачку, преко трговачких кућа, „Митекс“ је уговарао директан извоз у Републику Српску, вредан преко пола милиона евра.

ГРАЂАНСКИ ЛИСТ

<http://www.nacionalnigradjanski.com/vesti/novi-sad/radnici-backaputa-spremni-da-blokiraju-zgradu-vlade-srbije/>

Радници “Бачкапута” спремни да блокирају зграду Владе Србије

НОВИ САД – Радници “Бачкапута”, с колегама из путарских фирми у саставу “Нибенс групе”, припремају се за нове протесте. Они кажу да ће се окупити испред седишта Владе Србије, у Немањиној улици, ако Цветковићев кабинет до 10. октобра не реши питање заосталих зарада и реструктурирања “Нибенса”.

Глад очију нема

Председник синдиката “Бачкапута” Ђуро Тривуновић истиче да у “Нибенс групи” ради око 3.000 радника и да су сви спремни да крену пут Београда. Реч је о фирмама из Ниша, Врања, Крагујевца, Новог Сада и Београда.

– Протести су почетак, а онда ћемо одлучити шта даље. Људима је доста обећања. Држава је обећала да ће с банкама пронаћи решење за компанију, али то иде све споро, а људи немају стрпљења. Треба прехранити породицу, деца иду у школу, а од зарада ништа – казао је Тривуновић.

На питање да ли је следеће блокада ауто-пута, коју су радници “Бачкапута” организовали почетком септембра, Тривуновић није желео да одговори.

– Могу само рећи да је људима доста и да више не желе да се повлаче. Ако дође до блокада, могу нас само на силу удаљити – казао је Тривуновић.

“Бачкапут” је тренутно дужан око 700 милиона динара. Проблеми у предузећу почели су крајем 2009. године, кад је блокиран рачун због презадужености. Крајем прошле године дуг је нарастао на чак три милијарде динара. У предузећу истичу да имају зарађених пара, али да их не могу наплатити због блокираног рачуна.

Притисци

Тривуновић објашњава да су радници “Бачкапута” на све начине покушавали да реше свој проблем, али да није било разумевања.

– Покушали смо свим могућим правним средствима, чак смо блокирали ауто-пут. Урадили смо све што смо могли – каже он.

Последњу плату 340 радника “Бачкапута” примило је у марту. Стога је и огорчење ових људи највеће. То је и био разлог да почетком септембра блокирају ауто-пут на неколико сати, да би се повукли јер је полиција припретила да ће силом одблокирати ауто-пут.

– Због блокаде имамо проблеме. Полиција долази у фирму и скупља податке о појединцима који су учествовали у протесту. Додуше, ни против кога досад нису покренули поступак, али то није искључено – каже Тривуновић.

Било је најава да ће и покрајински органи помоћи посрнулом предузећу, али ни од тога засад нема ништа.

Аутор: Ненад Радивојевић